



SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**KOMISJA GOSPODARKI NARODOWEJ  
KOMISJA BUDŻETU I FINANSÓW PUBLICZNYCH**

**Wspólne stanowisko**  
**Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Budżetu i Finansów Publicznych**  
z dnia 5 marca 2014 r.  
*w sprawie sytuacji branży metalurgicznej w Polsce*

Komisja Gospodarki Narodowej oraz Komisja Budżetu i Finansów Publicznych na wspólnym posiedzeniu 18 lutego 2014 r. zapoznały się z sytuacją branży metalurgicznej w Polsce. Komisje wysłuchały wystąpień przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki oraz reprezentantów przemysłu stalowego i branży metali nieżelaznych. Przedstawione zostały zagrożenia i wyzwania dla międzynarodowej konkurencyjności polskiego przemysłu metalurgicznego.

Omówione na posiedzeniu przez przedstawicieli branży dokumenty Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego wskazują na strukturalną zapaść, jakiej europejskie hutnictwo stali doświadczyło w ostatnich latach. Świadczy o tym m.in. bardzo niski poziom wykorzystania zdolności produkcyjnych, który w całej Unii Europejskiej w 2013 r. kształtował się na poziomie 73%, a w Polsce na krytycznie niskim poziomie 64%. Jak wskazują eksperci, dzisiejsza sytuacja może prowadzić do dalszego likwidowania niewykorzystywanych zdolności produkcyjnych. Redukcja mocy produkcyjnych w najbliższych latach odpowiada czterokrotności zdolności produkcyjnych w Polsce. Tymczasem produkcja stali w Polsce odpowiada jedynie za ok. 5% produkcji stali w Unii Europejskiej.

Istotne znaczenie dla polskiej gospodarki, obok sektora stalowego, ma także metalurgia metali nieżelaznych. Wynika to przede wszystkim ze znajdujących się w naszym kraju zasobów surowców, takich jak rudy miedzi i srebra, a także rudy cynku i ołowiu. Zasoby te jednak się systematycznie wyczerpują, czego najlepszym dowodem jest wydobycie cynku i ołowiu. Równocześnie spadają ceny metali na rynkach światowych, co przekłada się na zmniejszającą się dochodowość produkcji, zwłaszcza miedzi. Z uwagi na powiązanie technologiczne, hutnictwo stali i metali nieżelaznych cechuje się wysoką współzależnością.

Z prezentowanych na posiedzeniu Komisji stanowisk przedstawicieli zrzeszeń branżowych wynika, że dotychczas podjęte działania są niewystarczające dla poprawy konkurencyjności unijnego, w tym przede wszystkim polskiego hutnictwa stali. W ich ocenie,

brak działań i propozycji rozwiązań dla hutnictwa może doprowadzić do zmarginalizowania Polski na unijnym i globalnym rynku wyrobów stalowych. Należy równolegle objąć dyskusją zagadnienia problematyczne dla sektora metali nieżelaznych, który ma strategiczne znaczenie dla wielu regionów Polski, a także dla całej gospodarki.

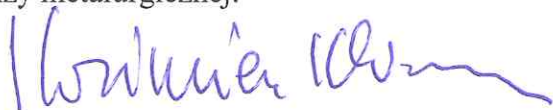
W oparciu o uzyskane informacje Komisje stwierdzają, że analizując problem niepełnego wykorzystania zdolności produkcyjnych, trzeba wyrazić obawę o przyszłość hut w Polsce, unowocześnionych w ostatnim dziesięcioleciu. Komisje wyrażają również niepokój w odniesieniu do potencjalnych skutków społecznych zwolnień pracowników i kooperantów.

W opinii Komisji istnieje pilna potrzeba wsparcia tego sektora. Niezbędne jest stworzenie wieloaspektowej polityki względem przemysłu metalurgicznego. Komisje zwracają szczególną uwagę na konieczność wprowadzenia ram regulacyjnych umożliwiających hutnictwu zrównoważony rozwój, działanie na rzecz zwiększenia popytu na stal, ułatwienie producentom stali dostępu do rynków zagranicznych i zagwarantowanie równego traktowania, zabezpieczenie przystępnych cen nośników energii i złagodzenie wpływu polityki energetycznej, klimatycznej i surowcowej na koszty produkcji, a także wspieranie innowacyjności, ułatwienie restrukturyzacji zawodowej i rozwoju umiejętności osób zatrudnionych w hutnictwie.

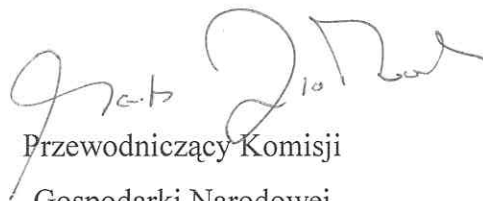
W ocenie Komisji trzeba zapobiec kolejnym likwidacjom produkcji stali i metali nieżelaznych. W 2009 r. zamknięto ostatni wydział stalowniczy huty aluminium w Polsce, przede wszystkim ze względu na wysokie, wynikające z obciążeń podatkowych i okołopodatkowych, koszty energii elektrycznej. Polska jako jedyny tradycyjnie przemysłowy kraj UE wciąż pobiera akcyzę od energii elektrycznej wykorzystywanej w metalurgii, co w ewidentny sposób obniża możliwości konkurencyjności polskim wyrobom sektora metalurgicznego z wyrobami pochodzącymi spoza naszego kraju. Biorąc pod uwagę znaczenie metalurgii stali i metali nieżelaznych dla polskiej gospodarki, Komisje postulują zmianę stanowiska rządu w zakresie nośników energii.

Komisja Gospodarki Narodowej oraz Komisja Budżetu i Finansów Publicznych za zasadne uznają też kontynuowanie przez Ministerstwo Gospodarki stałych konsultacji z przedstawicielami przemysłu metalurgicznego. Należałoby rozważyć rozszerzenie tej formuły o reprezentantów Ministerstwa Finansów, a przedmiotem dyskusji powinny stać się kwestie fiskalne, ceł importowych, preferencji dla krajowych wytwórców w zamówieniach publicznych oraz specjalnych ulg dla energochłonnej produkcji. Umożliwiłoby to wypracowanie rozwiązań zmniejszających presję kosztową na tę ważną gałąź gospodarki, a zarazem koordynację stanowisk rządu i przemysłu wobec mechanizmów projektowanych na szczeblu Unii Europejskiej.

Komisje apelują zatem do resortów: gospodarki, finansów, pracy i polityki społecznej oraz infrastruktury i rozwoju o pilne działania na rzecz wsparcia konkurencyjności branży metalurgicznej.



Przewodniczący Komisji  
Budżetu i Finansów Publicznych  
Kazimierz Kleina



Przewodniczący Komisji  
Gospodarki Narodowej  
Marek Ziółkowski